

povinen, by žalobní nárok v žalobě po právní stránce odůvodňoval, ba příslušné právní vývody do žaloby ani nepatří, nepotřebuje žalovaný popírati právní opodstatněnost žalobního nároku.

S právními vývody žalovaný není vyloučen a nepřednesl-li jich, může právní neopodstatněnost žaloby uplatňovati v opravných prostředcích i proti rozsudku pro zmeškání. Prohlásil-li tudíž žalovaný, že popírá žalobní nárok, chce se tím uchrániti před nepříznivými následky příštího zmeškání roku. Poněvadž pak tyto nepříznivé následky záležely by v tom, že skutkový podklad žaloby přijal by se, zůstav nepopřeným, za pravdivý, dlužno popření žalobního nároku žalovaným považovati za projev ve smyslu § 399 c. ř. s., k němuž podle tohoto zákonného ustanovení rovněž dlužno přihlídnouti a jenž proto vylučuje rozsudek pro zmeškání podle prvního odstavce §§ 442 a 396 a dopouští jen rozsudek pro zmeškání dle druhého odstavce §§ 442 a 399 c. ř. s.

Plenární usnesení ze dne 24. června 1924, čís. pres. 1267-23.

Na dlužníkův spoluvlastnický podíl na hmotné věci movité jest vésti exekuci, je-li věc ve výlučné moci dlužníka (§ 253, 262 ex. ř.), dle §u 249 a násl. ex. ř., jinak dle §u 331 a násl. ex. ř.

V praxi Nejvyššího soudu vyskytl se rozpor v řešení otázky, jakým způsobem jest vésti exekuci na dlužníkův podíl na hmotné věci movité. Kdežto jedni měli za to, že jest tu výlučně postupovati podle § 331 a násl. ex. ř., připouštěli druzí exekuci podle § 249 a násl. ex. ř. Plenární senát, jenž byla věc pro různost názdů předložena k rozhodnutí, zodpověděl ji, jak shora uvedeno.

Důvody: Otázka, o niž tu jde, jest spornou nejen v praxi, nýbrž i v literatuře.

Tak zejména Neumann (System der Exekutionsordnung 1900 str. 177 č. 2. a poz. 6 a 7 uvedenou tam další literaturou a Kommentar zur Exekutionsordnung 1910 str. 726 odst. 8 a pozn. 12) zastává náhled, že na spoluvlastnický podíl lze vésti exekuci jenom podle § 331 a sl. ex. ř.; podobně patrně i Fürstl. die österr. ZPG. II. B. Exekutionsordnung str. 103, kdežto Stubenrauch: Kommentar zum A. B. G. B. 1902 str. 1020 k § 829 odst. II. a str. 1021, pozn. 1 hájí stanovisko, že na spolu-

vlastnický podíl je vésti exekuci podle § 249 a sl., ex. ř.; podobně i Krainz-Ehrenzweig: System des österr. allg. Privatrechtes str. 152 odst. 2. a pozn. 6. (z r. 1923) a Heller-Trenkwalder: die österr. Exekutionsordnung in ihrer praktischen Anwendung 1912 str. 707, odvolávající se na nálezh. rep. č. 200 (rozh. ze dne 21. ledna 1908 č. 15011-7, uveř. v úř. sb. víd. pod čís. 1068, a ve sbírce Glaser-Unger pod čís. 4084 n. řada).

Exekuční řád neobsahuje výslovného předpisu o způsobu exekuce na podíly hmotných věcí movitých, dlužno se proto poohlédnouti po obdobných předpisech exekučního řádu. Přicházejí tu v úvahu předpisy o exekuci na podíly nemovitostí. Zákon stanoví výslovně (§ 87, 92 odstavec druhý, 131, 238 ex. ř.), že zákonných předpisů o exekuci na nemovitosti jest užití i ohledně exekuce na podíly na nemovitostech. Opačné mínění dovozuje, že tu jde o zvláštní předpisy, obmezené pouze na nemovitosti, jichž nelze rozšiřovati také na exekuci na podíly na věcech movitých, majíc za to, že zákonodárce úmyslně nepojal do zákona obdobného předpisu při exekuci na věci movité. Leč s tímto stanoviskem nelze souhlasiti. Důvod, proč zákonodárce výslovně poukazuje ohledně exekuce na nemovitostní podíly na předpisy o exekuci na nemovitosti, spočívá jednak v tom, že chtěl uvésti v soulad předpisy exekučního řádu s předpisy knihovního zákona (nejm. § 13 knih. zák.), jednak v tom, že při složitosti a mnohotvárnosti exekuce na nemovitosti bylo učiniti jisté výhrady («pokud zákon nestanoví jinak» v § 131, 238 ex. ř.), nikterak však nemělo býti opomenutím obdobných ustanovení při exekuci na movitosti zabráněno tomu, by předpisů a exekuci na movité věci nebylo obdobně použito i na exekuci na movitostní podíly.

Další námitka opačného mínění spočívá v tom, že exekuce podle § 249 a násl. ex. ř. na spoluvlastnický podíl dlužníků na movité věci musela by selhati ohledně věcí, kterých dlužník ve své moci nemá (§§ 253, 262 ex. ř.), takže by bezvýslednost exekuce podle § 249 a násl. ex. ř., vedla nutně k exekuci podle § 331 a násl. ex. ř., což prý lze zjednodušiti tím, že exekuce na movitostní podíl bude vedena v každém případě hned s počátku podle § 381 ex. ř. Námitka tato jest bezpodstatnou, ježto totéž, co uvádí o podílu na movité věci, platí i ohledně movité věci, jež náleží dlužníku celá.

Není třeba zabývati se zde blíže právní konstrukcí spoluvlastnictví, jak to činí rozhodnutí bývalého c. k. nejvyššího soudu

(repertorium nálezů čís. 200). Vždyť právní pojem spoluvlastnictví k věcem movitým i nemovitým jest týž, pro oba druhy věcí platí předpisy § 825 a násl. obč. zák. a když, jak dovoďeno, dlužno tu užiti obdoby ustanovení o exekuci na podíly nemovitostní, možno se již s tohoto hlediska vysloviti pro přípustnost exekuce podle § 249 a nás. ex. ř.

Exekuce podle § 249 a násl. ex. ř. povede k cíli pouze tehdy, má-li dlužník věc ve své moci, nebo když věc je v moci vymáhajícího věřitele nebo třetí osoby k vydání věci ochotné. Na vymáhajícím věřiteli bude, by zásadně domáhal se exekuce podle § 249 ex. ř. a, pak-li by pro nedostatek podmínek §§ 253, 262 ex. ř. nevedla k cíli, by nastoupil cestu podle § 331 ex. ř. Podán-li však hned z prvopočátku návrh na exekuci podle § 331 ex. ř., bude jej zamítnouti pro nevhodnou volbu exekučního prostředku, leč že by návrhovatel již v návrhu uvedl (§ 54 čís. 3 ex. ř.) a osvědčil (§ 55 odstavec druhý ex. ř.), že dlužník nemá v moci věci, na niž mu přísluší spoluvlastnický podíl.

Plenární usnesení z dne 24. června 1924, čís. pres. 15-24.

D E N Í K.

Revise občanského zákona. Nákladem ministerstva spravedlnosti vyšlo právě druhé vydání elaborátu vypracovaného subkomitétém pro revisi občanského zákona (referent prof. Dr. Krčmář), jenž obsahuje: Návrh všeobecné části občanského zákona s novou podrobnou úpravou předpisů mezinárodního práva soukromého, návrh všeobecné části práva obligačního a ze zvláštní části návrh hlav o darování, smlouvě schovací půjčce, zápůjčce a zmocnění. Knihu tuto o 282 stranách lze objednat v presidiální kanceláři ministerstva spravedlnosti za cenu 30 Kč. Tamtéž lze objednat i elaboráty subkomitétu ostatních, a to elaborát zbývající části práva obligačního a náhrady škody (referent prof. Dr. Weisz) za 16 Kč, elaborát práva rodinného (referent prof. Dr. Kafka) za 12 Kč a elaborát práva dědického (referent prof. Dr. Svoboda) za 8 Kč. Elaborát subkomitétu pro právo věcné (referent prof. Dr. Stieber) jest rozebrán a bude nové vydání uspořádáno, jestliže se sejde dostatečný počet předběžných přihlášek.

Pokusy o sjednocení právního řádu v Jugoslavii narážejí na mnohem větší obtíže než u nás vzhledem k tomu, že je tam